

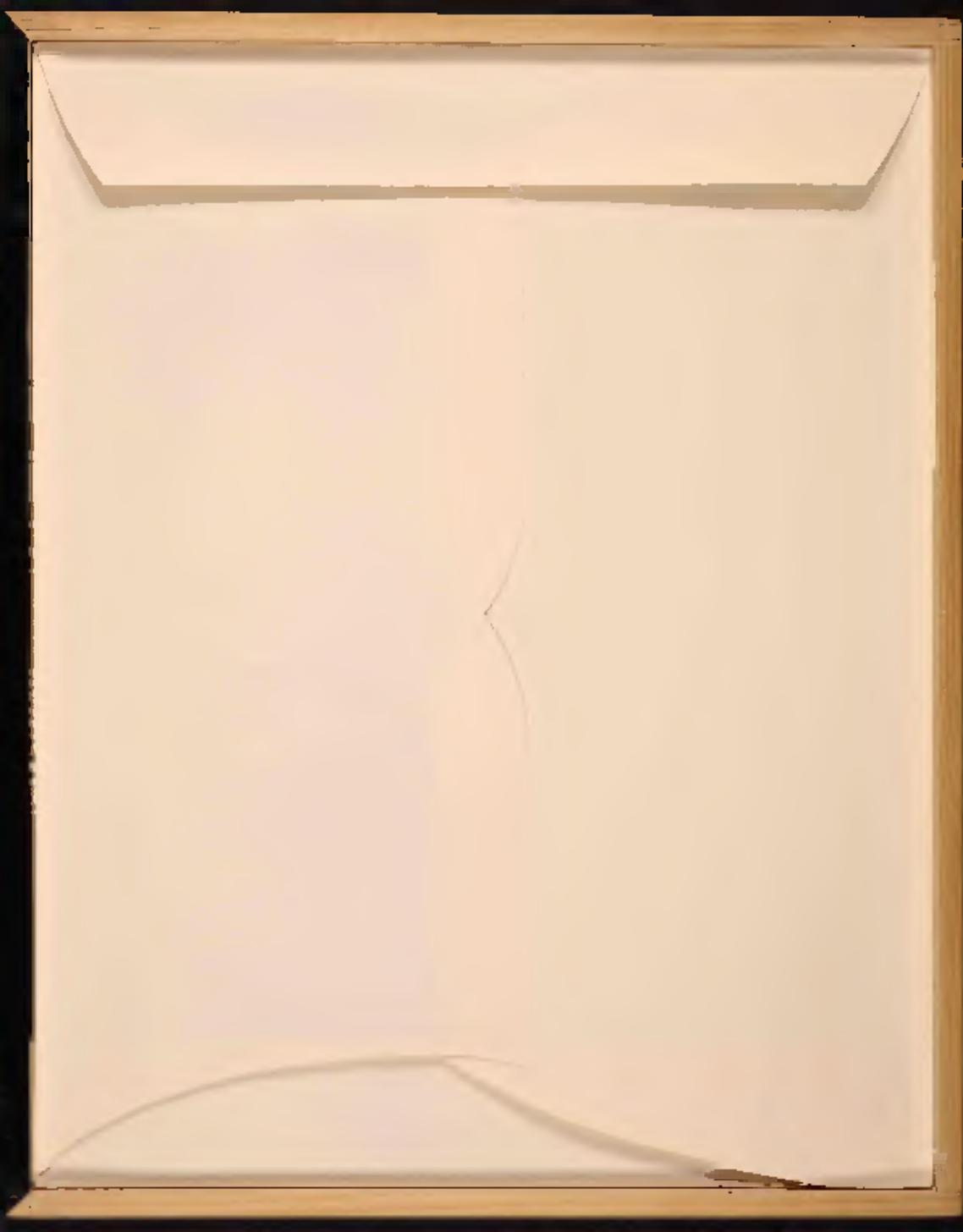
M. BECK

—
D. MOSS

•

BETWEEN
NINEVEH
AND
TARSHISH

Maftir Yonah. Bet Alpha Editions. Rochester, NY, 1992. Hebrew Section, African & Middle Eastern Division.

The Hebrew calligraphy of David Moss is joined with original etchings by Mordechai Beck to create this artist's edition of the biblical Book of Jonah. The hand-made Abaca paper was especially produced for the 70 copies by Izhar Neumann at the Tut-Neyar Paper Mill in Zichron Ya'akov, Israel. The printing of the etchings was executed at the Jerusalem Print Workshop.

The Book of Jonah is included in the canon of meditations in services in the synagogue on Yom Kippur, the most solemn day on the Jewish calendar—a day that links human frailty to divine, absolute morality.

BETWEEN
NINEVEH
AND
TARSHISH

An artist's impression of the Book of Jonah,
written to accompany the limited edition
of *Maftir Yonah*, by Mordechai Beck

BETWEEN NINEVEH AND TARSHISH

Jonah is a man overwhelmed—by God, by nature, by his fellow humans, by life. He is given an awesome task which, in his heart of hearts, he knows he can fulfill. But he prefers to play the role of an insignificant creature, too small to take responsibility. He is a *yonah*—a dove, hovering between heaven and earth, not daring to disturb the universe. He is humiliated by the feeling of someone pursued. His is the nightmare of a man fleeing desperately from his own talents. Yet, he is also Ben-Ami'el, a truth-seeker, one whose flight is never without purpose, never-ending. Like a bird seeking its own space, he flies off, only to be sucked back into the vortex of reality.

But reality is fluid, retaining like the tide to present us with recurring choices. Sucked in, spewed out, washed up—the reluctant prophet is forced to face essentials. According to the interpretation of the mystics—adapted by the scholar Rabbi Eliezer, the Gaon of Vilna—the belly of the huge fish represents death, the grave, hell. Jonah's hell is facing himself. Only he can fulfill the task assigned him. Not by chance the first question he is asked by the sailors concerns his identity: Who is he? And by implication: Who are we?

Jonah's response to this question overwhelms the good sailors on whose fateful ship he has taken refuge. But he refuses to follow through the implications of his own confession. His obstinacy stirs up the waters of the deep from which emerges the all-encompassing fish that will swallow him and provoke him to further confession. His energy still intact, Jonah finally reaches Nineveh, where his stark prognosis causes a major upheaval, shaking the city-state from king to commoner. Jonah triumphs, but his very success depresses him profoundly. Why? Like the huge creature beneath the surface of the waves, the answer to this riddle is hidden in the text. God proves to the fleeing Jonah that what the prophet thought impossible is not only possible but also essential. The point is hinted at a number of times throughout the story: the goal of all our earthly endeavours is transformation. Life is the raw material which is to be moulded and shaped according to our own volition. Everyone in this respect is an artist and, possibly, even a prophet—in Hebrew, a *na'um*, literally one who brings, or more philosophically, actualizes. The fish is a symbol of an all-encompassing reality. Like art—which appeals to the universal passion for invention, disguise, or subversion of the target reality around us—the fish is a necessary metaphor. It is 'larger than life' and, like any other suggestive metaphor, enriches our experience by limiting it.

The all-encompassing fish expresses a paradox: it is both convention and art, reality and imagination, fate and opportunity. How easy it is to be swallowed by this paradox! How simple it is to be lured by its massiveness as a way of avoiding life's critical choices! Even Jonah—divinely commanded—prefers death to change. Not only does Divine morality, in the shape of a gourd and a worm and an east wind, bring him to the edge of

despair. According to the *Mechilta* of Rabbi Yishmael, Jonah's initial flight to the sea was motivated solely by thoughts of suicide. What strange reverses for such a brief and cryptic tale!

The reverses lend a hallucinatory power to the charm of the book. As a literary artifice it blends childlike, dream images—the raging sea, a gargantuan, nameless fish, a magically sprung gourd—with a profound and subtle theology. God demonstrates to Jonah how nature, seemingly fixed and permanent, can be changed overnight. The implication is obvious—as it is with nature, so it is with human beings, whatever their origin. Fish, Nineveh, Nature, God—all these are images of large, swallowing, seemingly all-encompassing elements, allowing no space for the minimal size of our everyday lives. Our natural instinct is to deny them, subvert them, in a word to run away from them, to find an alternative, more congenial space.

And to where does a prophet run if not in Tushish? Not that anyone can say for sure where this city is located. Commentators guess at a number of places around the Mediterranean basin, Spain and Tunisia among them. But if its location is uncertain the quality of its life can be more easily ascertained. Tushish is definable by its anonymity; all the better for a prophet on the run. In the context of the story, we can speculate that this city is a place devoid of tension, an ideal that has no existence outside the realm of fiction, a *utopia*—a *no-place*. In contrast, Nineveh is recognizably of our world, the essence of which is expressed in the continuous struggle for morality. Even after its citizens have undergone a wondrous metamorphosis, they still remain (according to Rashi) animal-like, incapable of distinguishing left from right: their encounter with Jonah's God is only one station on their journey towards perfection. This last scene, perhaps, made the story sufficiently attractive to the Rabbis for them to include the book in the canon of *midrashim* for Yom Kippur—that all-encompassing day that links human frailty to divine, absolute morality.

The historical Nineveh is ultimately doomed, persisting a generation or so after the story takes place. Does this mean that Jonah's mission is a failure? Not at all. Jonah is caught between the worldly Nineveh and the idealized yet unobtainable Tushish. Between these two a life is spun, a pattern emerges, creating a unique form. Jonah's tale is told; it is captured forever in line and word. Jonah is forever about to succumb, to be swallowed for good. But he never is. He survives, renewed and buoyant, to continue his journey between left and right, between the hestial and the divine, between Nineveh and Tushish.

© Mordechai Beck
edited: Dr. Alan Rosen

MAFTIR YONAH

With original etchings by Mordechai Beck

Calligraphy by David Mess

The hand-made Abaca paper was especially produced for the edition by Izhar Neumann at the Tur-Neyar Paper Mill, Zichron Ya'akov. The printing of the etchings was executed under the supervision of the artist at the Jerusalem Print Workshop by Sidon Rothenberg, who also printed the text on an 1886 Albion handpress. The Print Workshop is under the supervision of Arik Kilemnik.

- The edition of 90 exemplars consists of:
- 70 copies numbered 1/70 through 70/70
- 12 deluxe copies numbered Aleph to Yod-Bet, which include a suite of six extra etchings printed and signed by the artist,
- 8 artists proofs marked A/P
- 8 out-of-the-edition, unsigned samples

In Memory of

Morris Freeman

Home, England

28th October 1908 – 28th October 1989

"Blessed shall you be in the city and blessed in the field . . .
Blessed shall be your entrance and blessed your departure."
(Deuteronomy 28: 3,6)

© 1992 Bet Alpha Editions
P.O.B. 80042, Rochester
New York, NY 14602
Tel/Fax (716) 442-0570

מפט"ר זנה

מאת הרב יצחק אייזיק ווייס

תרגום מאת הרב יצחק אייזיק ווייס

הוצאת מוסד הרב קוק

ירושלים תשס"ב

הדפסה ראשונה

הדפסה שנייה

הדפסה שלישית

הדפסה רביעית

הדפסה חמישית

הדפסה שישית

הדפסה שביעית

הדפסה שמינית

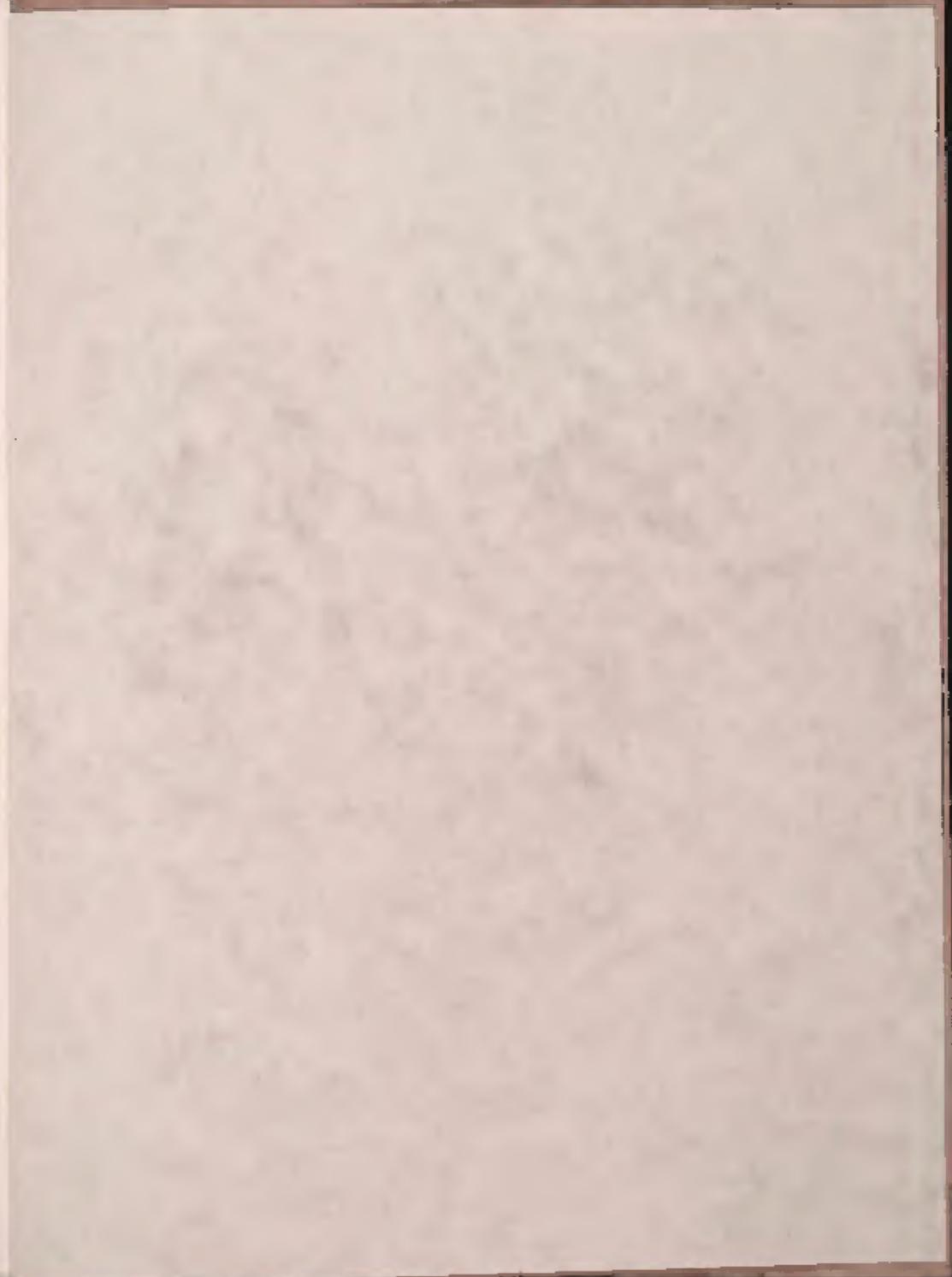
הדפסה תשיעית

הדפסה עשירית

הדפסה חידוש

הדפסה חדשה

הדפסה מחדש

ברוך ה' אלהינו ה' המבורך
המבורך ה' אלהינו ה' המבורך
המבורך ה' אלהינו ה' המבורך
המבורך ה' אלהינו ה' המבורך

ברוך אתה "אלהי מלך העולם אשר בחר בנביאים
טובים ורצת ברבריהם הנאמרים באמת:
ברוך אתה "הבוחר בתורה ובמשה עבדו ובישראל
עמו וביציאת האמת והצדק:

יְהוָה דָּבַר-יְהוָה אֶל-יִצְחָק בֶּן-אִמְתִּי לֵאמֹר:

קום לך אל צענה העד גדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם
למני וקם יונה לברה תרשישה מלפני יונה ודרד יפו ומצא
אנה באה תרשיש ויהן שברה ודר בהלמא עמהם תרשישה
מלפני יונה ויהוה הטיל רוח גדולה אל ים ויהי סער גדול
בים והאנה חשבה להשבר ויראו המלחים ויצעקו איש אל
אלהו וטלו את הכלים אשר באנה אל ים להקל מעליהם
ויזנה ירד אל ירפתו הספיעה וישבב וירדם ויקרב אליו רב
החבל ויאמר לו מה לך ערדם קום קרא אל אלהיך אולי
יהעשת האלהים לנו ולא נאכר ויאמרו איש אל רעהו לבו
ועמלה גרלות וערעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גרלות
ויפל הגדל על יונה ויאמרו אליו הצדה צא לנו באשר למי
הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך ואי
מזה עם אתה ויאמר אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי
השמים אני ירא אשר עשה את ים ואת היבשה ויראו האנשים
יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי

מלפני יהוה הוא ברח כי חגד לחם: ויאמרו אליו מה עשית לך
וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער: ויאמר אליהם שאתנו
והטילנו אל הים וישתק הים מעליכם כי זרע אע כי בשלוי
הסער הגדול הזה עליכם: ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה
ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם: ויקראו אל יהוה ויאמרו
אנה יהוה אל נא נאברה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו רם
נקיא כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית: וישאו את יונה ויטלחו
אל הים ויעמד הים מזעפם: ויראו האנשים דגה גדולה את
יהוה ויזכרו זבח ליהוה ויחרו גדרים: וסון יהוה דג גדול לכלע
את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות:
ויפלל יונה אל יהוה אלהיו ממימי הרעה: ויאמר קראתי מצרה
לי אל יהוה ויעני מבטן שאול שועתי שמעת קולי: ותשליכני
מצולה בלבב ימים וחרו יסבבע כל משכרתי וגלתי עלי עבדו:
ואני אמרתי נגרשתו מעד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל
קדשך: אפפוני ימים עד נפש תהום יסבבע סוף הכוש לראשי:

לקצבי חרים ירדה הארץ ברחים בעני לעולם ותעל משחת
חי יהיה אלהי בהעשף עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליך
תפלת אל היכל קדשך משמרים הבלי שוא הסרם יעמו:
ואני בקול תורה אובהה לך אשר עררתי אשלמה ישועתה
ליהוה: ואמר יהוה לדג וקא את יונה אל
הבשה: וחי דבר יהוה אל יונה שעת
לאמר: קום לך אל נעוה העיר הערולה וקרא אליה את
הקריאה אשר אנכי דבר אליך: וקם יונה וילך אל נעוה
כדבר יהוה ונעוה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת
ימים: ויחל יונה לבוא בעד מהלך יום אחד וקרא ויאמר
עוד ארבעים יום ונעוה תהפכת: ואמרו אנשי נעוה באלהים
ויקראו צום וילבשו שקים מערולם ועד קטנם: ויצע הדבר
אל מלך נעוה ויקם מכסאו ועמד אררתו מעליו ויכס שק
וישב על האפר: ויצעק ויאמר בנעוה מטעם המלך ונדליו
לאמר האלים והבהמות הבקר והצאן אל יעמו מאומה אל

ידעו זמנים אל ישתו: ויתבסו שקים האדם והבהמה ויקראו
אל אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס אטור
בכפיהו: מי יודע ישוב ועם האלהים ושב מחרון אפו ולא
נאבד: ורא האלהים את מעשיהם כי טבו מדרכם הרעה
ועם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא
עשה: ורע אל יזנה רעה גדולה יותר לו: ותפלל אל יהוה
ויאמר אנה יהוה הלא זה דברי עד היותי על אדמתך על בן
קדמתך לברתה תרשישה כי ידעת כי אתה אל חנון ורחום
ארך אפים ורב חסד ועם על הרעה: ועתה יהוה קח נא
את נפשי ממני כי טוב מותי מחי: ויאמר יהוה החיטב חרה
לך: וצא יונה מן העיר ושב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה
וישב תחתיה בצל עד אשר ראה מה יעשה בעיר: ומן יהוה
אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה לחיות צל על ראשו להציל
לו מדעתו וישמה זעה על הקיקיון שמתה גדולה: ומן
האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את הקיקיון
ויבשו: ותי כודת השמש ומן אלהים רוח קדים תריטית

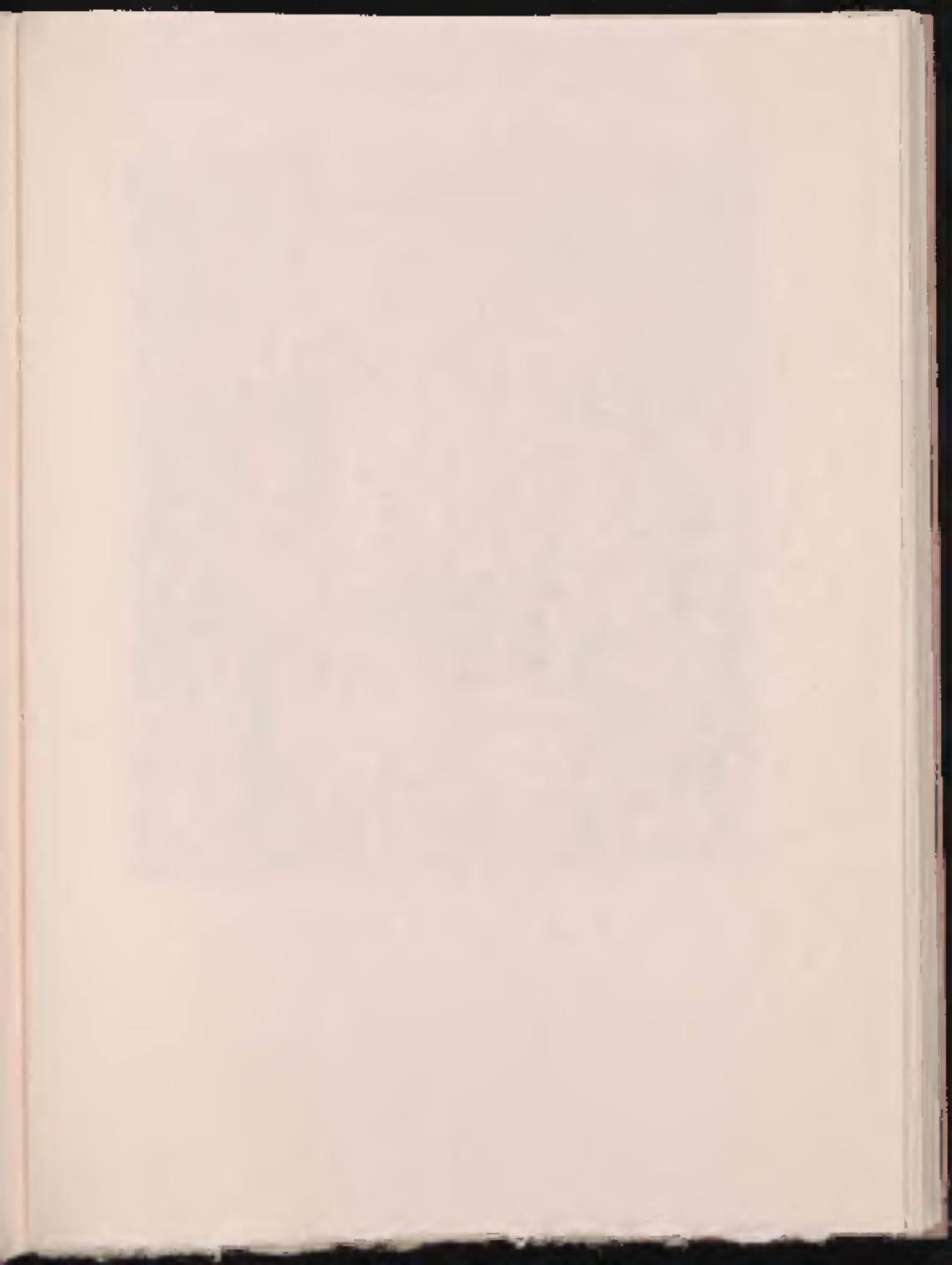

והך השמש על ראש זעה ותעלה וישאל את צפסו למות
ויאמר טוב מותי מחי: ואמר אלהים אל זעה הטיב חרה לך
על הקקין ואמר הטיב חרה לי עד מות: ואמר ידוה אתה
חסת על הקקין אשר לא עמלת בו ולא נדלתו טבן לילה היה
ובן לילה אבד: ואנ לא אחוס על זעה העיר העולה אשר יש בה
הרבה משתים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין מיטו לשמאלו
ובהמה רבה:

מזאל כמוך נשא עין ועבר

על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ
חסד הוא: ישוב ורחמו יכבש עינתו ותשלך במצלות
ים כל השאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר
נשבעת לאבתו מימי קדם:

ברוך אתה "אלהינו מלך העולם צוד כל
העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר
ועושה המדבר ומקים שכל דבריו אמת וצדק:
נאמן אתה הוא "אלהינו ונאמנים דבריו. ודבר אחד
מדבריו אחור לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן אתה.
ברוך אתה "האל הנאמן בכל דבריו:
רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושבי
במהרה בימינו.

ברוך אתה "מטמה ציון בבניה:
שמחנו "אלהינו באלהינו הנביא עבדך ובמלכות בית
דוד משיחך. במהרה יבא ויגל לפנינו על כסאו לא ישוב
זר ולא יעזבו עוד אחרים את כבודו כי בשם קדשך
נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד.
ברוך אתה "מגן דוד:

לזכר ר' משה בן יעקב פרימן דהוב אנגליה. נפטר שבת קודש כ"ט תשרי ה'שנ
בחד אתה בעד ימיוך אתה בשדה כרוך אתה בבאך ובידך אתה כצאתך.

♦ ♦ ♦

מפטר יונה זה בגלל החרוטים מקורים מאת מרדכי בק וקליעמה מאת רוד מוס
הגיד עטור מסיבי אסקה עבודת ד' חובק במזוהר עטר ההוצאה על ידי יצחק נומן
בקרנת הות ניד' בזכרון יעקב. זהדפסה בוצעה על ידי סידון והעברת בסרת
החרפס לושלים בהשפחתו של אריק קולמניק. החרוטים הודפסו בהאחרונה
של האמן. הרפסת הטקסט נעשתה בטכניקת ד' אלכזון משנת תרס"ו.

הוצאה א' של תשעים עותקים מוללת:

שבעים עותקים מסומנים 1/1 עד 1/70

שנים עשר עותקים בהוצאה מהודרת מסומנים א/1 ב עד ימ"ב שכל אחד

מהם בגלל ששה תדרישים מורפסים וחתימים על ידי האמן

שמונה עותקים של האמן מסומנים A/1

1972 c

זוא עותק מספר

תה ונשלם שבהלאל בורא עולם

הוצאת בית אלפא

תשנ"ג

